

Piper: Det er givet, at man ved Behandlingen af dette Lovforslag maa følge den Vej, som den højtærede Indenrigsminister foreslaar, idet Forslaget kun er et Supplement til det, der i April blev vedtaget angaaende Sukkerordningen. Hvis man havde tvivlet om, hvorvidt det var den rette Vej, man var inde paa, maatte man paa det Tidspunkt have besluttet sig til at gøre Modstand. Nu maa man vedtage dette Forslag, for at Forudsætningerne for Loven af 14. April skal kunne ske Fyldest.

Den ærede sidste Taler var inde paa Sukkerpriserne, og jeg tror ogsaa, at det havde været nok saa heldigt, om den højtærede Minister havde fordelt dem noget mere mellem Husholdningssukkeret og det øvrige Forbrug. Naar Forholdet er det, at man skal eksportere en saa stor Mængde Sukker, at den Overpris, der er paa dette Sukker, kan medføre en billigere Pris paa Sukkeret her i Landet, er dette jo meget formaalstjenligt og meget godt for Befolkningen her i Landet, men naar man skal indvinde Dækning for det billige Husholdningssukker gennem en meget høj Pris paa Industrisukker, er det i Virkeligheden en Taskenspillerkunst, der udføres, hvorved man søger at faa Befolkningen til at tro, at den faar Sukkeret saa overordentlig billigt. Thi gennem Køb af de andre Produkter, hvoriblandt ogsaa en Mængde, der ikke er Luksusprodukter, maa dog de samme Befolkningslag, som skal betale Husholdningssukkeret, ogsaa betale det Sukker, der har den højere Pris. Det vil derfor være hensigtsmæssigt, at det Spørgsmaal tages op til Overvejelse, hvilke Priser der bør fastsættes for det forskellige Sukkerforbrug, og det vilde være rimeligere, at man søgte at komme til en Pris, der noget mere faldt sammen med Virkeligheden, end at søge at bibringe Befolkningen den Tro, at den virkelig faar sit Sukkerforbrug billigt.

Johan Hansen: Det foreliggende Lovforslag bygger jo paa den gamle Ordning, og efter den Behandling, Lovforslaget har faaet i det andet høje Ting, skal jeg blot, idet jeg gaar ud fra, at de lavere Priser, der har været paa den rationerede Del, paa det almindelige Behov, ikke forhøjes mere end højest nødvendigt, helst bevares uforandret, paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Holdgaard: Vi fra vor Side kan ogsaa anbefale det foreliggende Lovforslag om

Indførsel af Sukker til Vedtagelse her i Tinget, da det er et Led i hele Sukkerordningen, som tilsigter at give Befolkningen Adgang til at faa billigt Sukker. Jeg skal ikke komme ind paa de Betragtninger, der er fremførte af de to ærede Ordførere for Venstre (Ole Hansen) og det konservative Folkeparti (Piper) — jeg antager, den højtærede Indenrigsminister vil svare paa det, der er sagt med Hensyn til Priserne — men jeg kunde dog have Lyst at sige, at jeg hører til dem, der har lagt Mærke til, hvorledes det stadig er gaaet, naar man har talt om de store Udgifter, der er paaførte Statskassen under Krigen. Naar man heroverfor har foreholdt de paa-gældende, at de selv har været med til at stemme for disse Udgifter, har man faaet det Svar, at det var under fejlagtige Forudsætninger, de har ikke vidst, at Statskassen stod saaledes i det. Men naar man saa har spurgt, hvilke Foranstaltninger de da vilde have stemt imod, har man ikke faaet noget Svar. Nu synes jeg, man kan skimte et af de Omraader, hvor man vilde have sparet. Man udtaler nu sin Forbavelse over, at Sukkerpriserne har været holdt nede. Jeg tror dog, at en stor Del af Befolkningen har været taknemmelig for, at Sukkerpriserne har været holdt nede paa et saadant Niveau, at det har været Folk muligt at faa Sukker i saa stor Udstrækning som Tilfældet har været.

Yderligere vil jeg tilføje, at jeg har ligesaavel som den ærede Ordfører for Venstre fulgt Forhandlingerne i Folketinget med Opmærksomhed og set, at man der har været inde paa adskilligt andet, Indførsel af Kartoffelmel og andet, som jeg ikke skal komme ind paa, men jeg har lagt Mærke til, hvad ogsaa den højtærede Indenrigsminister har gjort opmærksom paa, at der der kun var eet Medlem, nemlig Sæbykredsens Repræsentant, Hr. Pinstrup, som har undladt at stemme for Lovforslaget. Nu ved jeg vel, at der for nylig af en af vore Præsidenter her i Landet er blevet sagt, at vi har for faa Pinstrupper her i Landet, men jeg er dog tilbøjelig til at tro, at vi har haft nok af dem, og at Befolkningen ogsaa i dette Tilfælde maa være glad ved, at vi ikke har flere Pinstrupper i Rigsdagen, end vi har, for jeg kan ikke se andet, end at hvis det Standpunkt, som Folketingsmanden for Sæbykredsen har indtaget, skulde have været fulgt, vilde det kun have betydet en Fordele for Industrien, og det var dog ikke det, vi, som repræsenterer Landbruget, skulde arbejde for.